

Forfatter: Larsen, Karl

Titel: Udrag fra Cirkler

Citation: Larsen, Karl: "Cirkler", i Larsen, Karl: *Cirkler*, 1893, s. 148. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-larsenk_03-shoot-idm140694311615664/facsimile.pdf (tilgået 26. april 2024)

Anvendt udgave: Cirkler

vi slappe sad og lod Moselvinen køle os, var han ofte meget distræt. At han snart vilde være uddød af Ungkarleverdenen, var mig overmaade klart, og Grunden til, at jeg ikke hurtigst muligt forsvandt fra det glohede Berlin, var netop den, at jeg havde Lyst til at se hans udkaarne. Hun vilde vende hjem igen om Fredagen, Dagen før Hr. Nagasakis Fødselsdag, der skulde højtideligholdes med en stor Fest, til hvilken den japanske Herre «med fuldkommen europæiske Manerer» havde indbudt alle os i Pensionatet.

Forberedelserne til Selskabet havde været mange. Som nylig ankommen havde Nagasaki søgt omhyggelig Bistand hos sin tyske Moder, og hun havde foreslaet Mad og Vinsorter, efter som den europæiske Anstand bød det.

«Det maa han jo ogsaa lære, for naar han selv engang faar Hus og Hjem; hvor længe jeg beholder ham, det» og Fru Grossmann gjorde en af sine graciøse Haandbevægelser, der erstattede Fortsættelse. «Nu veed jeg, han har faaet det bedste i alle Retninger; jeg lod Vinagenten specielt komme for det samme. Og jeg spurgte udtrykkelig, om han

vilde have særlig Kogekone til Maden; det sagde han Ja til, og det er jo ogsaa det bedste ved saadan en Lejlighed. Jeg er meget glad over, at han inviterer sine højtstaaende Landsmænd, det vil gøre et godt Indtryk paa dem, altsammen, det er jeg vis paa.»

Foruden os i Pensionatet og Japanerne havde Fru Grossmann hævdet, at Hr. Nagasaki burde indbyde nogle Kinesere, som han kendte. «Det er jo dog ogsaa paa en Maade hans Landsmænd», mente hun, «og der er jo flere nette Kinesere nu herovre ved Legationen og Universitetet; jeg har aldrig kunnet begribe, hvorfor de allesammen bør nede ad Linden til i Stedet for her ved Tiergarten, hvor der dog er meget friere!»

Hvad nu alle disse forskellige Nationaliteter skulde underholdes med var Fru Grossmann et yderst vigtigt Spørgsmaal; Hr. Nagasaki havde i saa Henseende fuldstændig opgivet Ævret.

«Konversation er jo altid det bedste, med lidt Musik til; men det er saa ejendommeligt med Japanerne, deres Musik er helt anderledes end vores, og Kinesernes skal ogsaa være løjerlig, saa om ogsaa Schweizeren synger og